

preserved in most European countries with a monarchical form of government, their main job was to collect taxes and perform the role of judge.

- Viscount (french. vicomte, italian. visconte, spanish. vicecomte) was the name in the Middle Ages for the count's deputy in his domain (from vice comes). Subsequently, some viscounts greatly advanced in their power, becoming independent and already owning well-known destinies (Beaumont, Poitiers, etc.). at present this title in England occupies a middle place between earl and baron. the eldest son of an earl usually bears the title of viscount.

- Baron (late latin. baro, a word of Germanic origin with the original meaning of person, man), in Western Europe a direct vassal of the king, later a noble title. The title of baron in England (where it remains to this day) is lower than the title of viscount, occupying the last place in the hierarchy of titles of the highest nobility (peerage).

In the modern United Kingdom there are different ways of title, the simplest being the purchase of an estate and the receipt of a non-inheritable title of lord, without waiting for the mercy of the monarch. There are also British specifics of inheriting a title and its use (courtesy title) [2].

As a result, we can say that at the present time in the political system the role of the aristocracy and the royal family is only formal, but the historical and cultural significance of the surviving heritage speaks of the elitism of British culture as a whole. The practice of Great Britain has shown that the nobility is not only not inferior in its importance as professional politicians and entrepreneurs, but can also be leaders of public opinion in an established democratic system.

Literature:

1. Косых, Е. С. Палата Лордов в Великобритании / Е. С. Косых // Сборник научных трудов научно-практических и методологических семинаров юридического факультета Стерлитамакского филиала БашГУ / отв. ред. Р. М. Усманова. – Стерлитамак, 2022. – С. 4–7.

2. Courtesy Titles [Electronic resource]. – Mode of access: <https://debretts.com/peerage/courtesy-titles/>. – Date of access: 13.03.2024.

А.С. Пешка,

студэнт ФФБС БДЭУ

Навуковы кіраўнік – к.гіст.н. М.М. Кароль

ГІСТОРЫЯ МАЁЙ СЯМ'І Ў ГІСТОРЫІ МАЁЙ КРАІНЫ

Вялікая Айчынная вайна... Трагедыя для нашага народа. Амаль у кожнай сям'і ёсць свой Герой. У нашай ён таксама ёсць. Імя нашага героя – Фёдар Іванавіч Бортнік, мой прадзядуля. Яго няма з намі больш за 20 гадоў, але памяць аб ім жыве ў сэрцах маіх родных. Фёдар Іванавіч – удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Сваё апавяданне пра яго я напісала на аснове ўспамінаў бабулі, Антаніны

Бортнік, і тых архіўных дакументаў, якія захаваліся і дагэтуль. Нарадзіўся мой прадзед у 1921 г. у вёсцы Завідчыцы на Піншчыне.

Прадзядуля жывіў звычайным жыццём, скончыў чатыры класы мясцовай школы, пасля далучэння Заходняй Беларусі да БССР працаваў у калгасе жывёлаводам. У першыя дні Вялікай Айчыннай вайны ў Пінску, напярэдадні акупацыі горада, быў створаны першы партызанскі атрад пад камандаваннем В.З. Каржа, які 28 чэрвеня правёў першы бой з акупантамі. Пазней былі створаны партызанскія атрады імя С.М. Кірава, імя В.І. Чапаева і атрад І.Г. Шубітыдзэ, у які і ўвайшоў мой прадзядуля Фёдар Іванавіч. Прадзядуля быў сувязным разведчыкам Пінскай брыгады, дастаўляў з горада Пінска ствалы, кулямёты, радыёўстаноўку, медыкаменты. Перавёз шэраг партызанскіх сем'яў праз лінію фронту. Таксама з'яўляўся правадніком атрада ў вёсцы Стытычава.

У пачатку 1942 г. барацьба беларускага народа супраць нямецкіх акупантаў актывізавалася. У падпольныя арганізацыі і партызанскія атрады ўступілі тысячы патрыётаў. Да восені 1942 г. толькі ў партызанскіх фармаваннях у Беларусі дзейнічалі 57 тыс. байцоў. У мэтах арганізаванага развіцця партызанскага руху, каардынацыі баявых дзеянняў партызан 30 мая 1942 г. быў створаны Цэнтральны штаб партызанскага руху (ЦШПР). Кіраўніком штаба стаў першы сакратар ЦК КП(б)Б П.К. Панамарэнка. У верасні 1942 г. пачаў функцыянаваць Беларускі штаб партызанскага руху (БШПР) (начальнік штаба – другі сакратар ЦК КП(б)Б П.З. Калінін).

У 1943 г. партызанскія брыгады імя Молатава (М. І. Герасімаў) і Пінская (І.Г. Шубітыдзэ), у якую ўваходзіў мой прадзед, цалкам вывелі са строю Дняпроўска-Бугскі канал – важнае звяно воднай артэрыі Днепр – Прыпяць – Буг – Вісла. На левым флангу іх падтрымалі брэсцкія партызаны. Немцы спрабавалі аднавіць гэты зручны водны шлях. Упартыя баі працягваліся 42 дні. Супраць партызан была кінута спачатку венгерская дывізія, затым часткі нямецкай дывізіі і полк уласаўцаў. Супраць партызан кінулі артылерыю, бронетэхніку і авіяцыю. Партызаны неслі страты, але трымаліся стойка. 30 сакавіка 1944 г. яны адышлі да лініі фронту, дзе ім адвялі ўчастак абароны, і змагаліся разам з франтавымі часткамі. Да 1944 г. партызаны кантралявалі каля 60 % тэрыторыі Беларусі.

З 4 ліпеня 1941 г. і да 14 ліпеня 1944 г. Пінск знаходзіўся пад акупацыяй. За гэты час адбылося многа падзей, якія сведчаць аб патрыятызме маіх землякоў. За час вайны партызаны Піншчыны знішчылі больш за 26 тыс. фашыстаў, узялі ў палон 199 варажых афіцэраў і салдат, падарвалі 464 эшалоны, знішчылі 86 танкаў і бронемашын, 770 аўтамашын, узарвалі 279 мастоў, разграмілі 32 нямецкіх гарнізона.

Разам з сапёрамі дзядуля прымаў удзел у размініраванні населеных пунктаў. З-за неасцярожнасці наткнуўшыся з таварышамі на міну, дзядуля атрымаў сур'ёзнае раненне ў нагу, тры месяцы праляжаў у шпіталі. 14 ліпеня 1944 г. г. Пінск быў вызвалены ад нямецкіх акупантаў.

Пасля перамогі дзядуля пражывіў яшчэ 56 гадоў, вярнуўся ў сваю вёску да сям'і, выгадаваў пяцёрых дзяцей. У 2001 г. ён памёр. За доблесную службу

ўзнагароджаны медалём «Партызану Айчынай вайны» I-й ступені. Я вельмі шчаслівая, што мой прадзядуля Фёдар застаўся жывы, што ён падарыў свет сваім нашчадкам. Мне шкада, што я яго так і не ўбачыла.

*П.Ф. Рудак, Н.А. Тужикова,
студенты ФМЭО БГЭУ
Научный руководитель – К.В. Шумихина*

THE ETERNAL DIALOGUE OF TIME IN THE VISUAL ART

Visual art is one of the most well-known and widespread forms of art. It is an art form where artists use visual means such as lines, colours, shapes and textures to convey their ideas and feelings.

Fine art is one of the visual art forms that is developed for aesthetic goals. It usually refers to a work of art (traditionally a painting, drawing, carved sculpture, and sometimes a print) made with skill and creative imagination to be pleasing or beautiful to look at. Fine art can be executed on various media, such as canvas, paper, wall or even body [2, p. 28].

Throughout ages art has taken one of the most significant parts in a cultural and spiritual development of countries. Belarus is not an exception. The 20th and 21st centuries have special significance in Belarusian art's development.

Art of Belarus of the 20th century represents an integral dynamic phenomenon of art culture. Systematic social transformations have made the sphere of culture turn to close examination of domestic experience in the field of art.

There were several significant influencers in the 20th century. For example, Mikhail Savitsky, Alexander Isachev, Ivan Akhremchik, Gavriil Vashchenko.

Mikhail Savitsky was a painter. His works are a symbol of the history of a country with millions of interrupted lives and crippled destinies. For the former front-line soldier and prisoner of concentration camps, the main theme of creativity was the war. In the mid-1970s, Mikhail shocked everyone with his cycle «Numbers on the Heart» about the horrors of the fascist camps. For Savitsky, it was very important that the figurative and plastic worlds found a way to the viewer's heart, made him truly empathize [1, c. 165-167].

Ivan Akhremchik is another representative in Belarusian Soviet art. It was him who became the main artist of the pre-war All-Belarusian Agricultural and Industrial Exhibition. And during the war, he was one of those whose posters in the legendary publication «Crush the fascist reptile» raised the morale of the Belarusian partisans. For the painting «Defenders of the Brest Fortress», which is remembered at times from reproductions in textbooks, Akhremchik made hundreds of sketches, trying to concentrate all the painful days of heroic defense in a single mise en scene.

Gavriil Vashchenko is one more prominent painter. Unlike other painters, each period of Vashchenko's work has its own milestones, but there are a number of works that have become iconic for the entire work of the master. In particular, it is worth